

هو الله - سبحانك اللهم يا الهى لك الحمد بما اشرفت...

حضرت عبدالبهاء

اصلى فارسى

٣٩٦

هو الله

سبحانك اللهم يا الهى لك الحمد بما اشرفت انوار الفلاح و النجاح و تبليج صباح الألفاظ على مشارق الأرض و مغاربيها بما سطعت و لاحت شمس الحقيقة من حيز الأرواح الى عالم الأشباح و دارت كؤوس الراح الطائفة برحيق من ابداع المعانى و الأسرار. الهى الهى هؤلاء الأخيار انجذبوا الى ملكوت الأنوار و خاضوا فى غمار بحار الآثار و التقطوا لثلى الحكمة و جواهر العرفان من المحيط العظيم المتتابع الأمواج على سواحل الامكان. ربّ اشدد الأزور و قوّ الظهور على خدمتك و الثبوت على ميثاقتك يا ربّي الغفور و انصر كلّ عبد شكور و وفقه على الأمر المبرور و رنحه من الكأس الطهور مزاجها كافور و انطق الألسن بابدع البيان بالحجة و البرهان على اشراق نورك فى ببحوحة الأكوان و اجعلهم آيات توحيدك فى حيز الأكوان. ربّ ربّ اجعل احبائك كلمات تامات و حروف عاليات فى هذا اللوح المحفوظ و الرقّ المنشور صقع التكوين المستنبأ الآيات من اسرار التدوين. ربّ اجعلهم اشجاراً باسقة فى هذه الحديقة الغناء و اثماراً فائقة على شجرة طوبى و رياحين معطرة فى رياض الهدى و اسوداً زائرة فى غياض البقاء. ربّ وفقهم على العمل بما علمتهم يوم الاشراق على الآفاق ليدعوا الناس بالأعمال الصالحة الخاصة بالأبرار المذكورة فى الصحائف و الألواح. ربّ انشر بهم اعلام الفلاح و ارفع بهم شرع الآثار على بحر الأسرار أنك انت العزيز المقتدر الكريم الرحيم الوهاب و أنك انت اللطيف العظيم الباعث المهيمن المختار.

ORIGINAL

AUDIO

ای یاران الهی سراج امر ربّانی محاط به اریاح شبّهات اهل هوی گشته و زجاجی جز فضل و موهبت پروردگار نداشته. جمیع ملل عالم علی‌الخصوص حزب بیانی به القاء شبّهات نامتناهی قیام نموده‌اند و بر طلعت مقصود حضرت موعود و این مظلوم لسان اقترا و بهتان گشوده‌اند. حضرت اعلیٰ روحی له الفداء در هر سطر بلکه هر آیه‌ای از بیان ایقاز فرموده‌اند و وصایا و نصایح نموده‌اند بلکه عجز و زاری کرده‌اند و از اهل بیان بی‌ایقان خواهش و رجا نموده‌اند که در یوم ظهور جمال مشکور استکبار و غرور ننمایند و اعتراض بر زبان نرانند و به هیچ وسیله‌ای تشبّث نکنند و چون ملل سابقه به ظاهر آیات تمسک نجویند بلکه به مجرد اشراق ربّنا انا سمعنا منادیاً ینادی للایمان ان آمنوا بریکم فآمنّا بگویند. حتّیٰ به جناب شخصی جلیل خطاب می‌فرمایند ایّاک ایّاک ان تحتجب بالواحد البیانی او بما نزل فی البیان، یعنی مبدا که یوم ظهور به واحد بیانی محتجب شوی و واحد بیانی نفس مقدّس و هیجده حروف حیّ است یعنی اثبات ظهور او را مشروط به اقبال آنان مکن. همین بیان برهان کافیهست که ظهور من یظهر در روزیست که اکثر واحد بیانی باقی و دلیلی اعظم از این نه و همچنین می‌فرماید مبدا به آنچه در بیان نازل محتجب شوی یعنی نظیر امم انجیل و فرقان و تورات مشوید که در یوم ظهور استدلال به کتاب نمودند و از جمال موعود محروم گشتند. یکی فریاد برآورد ولکنه رسول الله و خاتم النبیین نصّ قرآن مبین است. دیگری گفت انّ السماء و الارض یمکن ان یزولا ولکن کلام ابن الانسان لن یزول ابدًا. دیگری نصّ تورات بیان کرد که من کسر السبّت ولو اتی بمعجزات فاقتلوه. باری جمیع امم محتجبه تمسک به ظواهر کتاب نمودند و از ربّ الأرباب محروم ماندند. زهار زهار ای اهل بیان به کتاب و واحد بیانی از جمال ربّانی محروم مگردید. با وجود این صراحت اهل بیان را ملاحظه نما که به چه درجه بر بغض و عداوت قیام نموده‌اند و به کلمه مستغاث تشبّث جسته‌اند و مکتب من یظهره الله را بهانه نموده‌اند و می‌گویند این المستغاث و این مکتب من یظهره الله. سبحان الله در نصّ بیان می‌فرماید زهار زهار محتجب بما نزل فی البیان مشو با وجود این این یخردان جمیع بیان را گذاشته و به ظاهر این چند کلمه تشبّث جسته و بر محبوب طلعت اعلیٰ و مقصود نقطه اولیٰ زبان طعن گشودند با وجود آنکه به نصّ کتاب می‌فرماید اگر امروز ظاهر شود فانا اول المؤمنین و همچنین خطاب به یحییٰ در الواح می‌فرماید که اگر اشراق سطوع کند خاضع و خاشع شو. و از اینها گذشته جمیع بیان را مطالعه نمائید هیچ مقصدی و مرادی جز انجذاب به نفحات قدس طلعت موعود نه زیرا جمیع مسائل را منتهیٰ به ظهور من یظهره الله می‌فرمایند و ظهور او را مانند کتب اولیه سماویّه قطعاً مشروط به شروطی نفرموده‌اند. اما در قرآن مبین ظهور موعود را به نصّ صریح شروطی و لقاء رحمن را علائم و دلائلی. از جمله قیام قیامت کبریٰ و شروطی اخریٰ مصرّح در آیات مبارکه قرآن. لهذا امت فرقان فریاد برانگیختند و جزع و فزع نمودند و گفتند اگر این حضرت موعود است و قیامت برپا گشته است این زلزله الارض زلزالها و اخراج الارض اثقالها و این التحدّث باخبارها و این انفطار السماء و انتشار نجومها و این تکویر الشمس و ظلام ضیاءها و این انشقاق القمر و ارتجاج الارض الغبراء و سیر جبالها و این الملائکه و صفوفها و این الجنود المجنّده و سلیل سیوفها و این اتیان الربّ فی ظلل الغمام بقوه قاهره و الملائکه قبیلها. این صور اسرافیل و این صیحه جبرائیل و این الدجال و این السفیانی و این طیّ الارض و این طیران النقباء و این الصراط و این المیزان و این الحساب و این

الكتاب و این السلاسل و الأغلال و این المجیم و ضرام نیرانها و این جنّة النعیم و عطریّة نفحاتها. این الحور و این الغلمان و این تزیین الجنان این الكوثر و السلسیل و این التّسّیم و كأس مزاجها زنجبیل. حضرت اعلى روحى له الفداء می فرماید که جمیع این وقوعات در طرفة العین واقع گشت و یوم خمسین الف سنه در لحظه ای منطوی شد. یا لله یا لله یا لله این اهل الانصاف، جمیع این وقایع عظیمه با یوم خمسین الف سنه در لحظه ای واقع شد و قضی الأمر الذی فیہ تستفتیان کامل گردید اما یک مستغاث و مکتب من ینظره الله در پنجاه سال منتهی نشد لا حول و لا قوّة الا بالله، فاعتبروا یا اولی الأبصار فانتهبوا یا اولی الأفکار و انصفوا یا اولی الأنظار. اینست که می فرماید و ان یروا کلّ آیه لا یؤمنوا بها فبعداً للقوم الغافلین.

الهی الهی اسئلك بقوتک النافذة فی حقائق الأشياء ان تحرق الأستار عن الأبصار و تكشف السّبحات بآیات بیّنات و ترفع الغطاء عن جمال الهدی و تنقذ الغفلاء و حذب البلهّاء. ربّ انهم خذلة خلقک و رذلة بریتک و هزلة عبادک و لمزة اهل بلادک و همزة اهل الشّبهات فی ارضک یحضرون المحافل الكبرى و یطلقون الألسن بالشّبهات حتّى تزلّ به الأقدام. ربّ احفظ المخلصین عن سهام الرّیب و شبهات نفوس ترمی بالغیب و اجعل القلوب مرایاء الأسرار و العیون قریرة بمشاهدة الأنوار و الأرواح منجذبة الی ملکوت الأسرار انک انت الکریم انک انت الرّحیم انک انت العزیز المقتدر المختار. ع ع

یا اهل الله امتحان شدیدی در پیش و افتتان عظیمی حاصل. قدم ثابت نمائید تا ثابت گردید و قوه رسوخ بنمائید و مانند جبل راسخ این امتحان را مقاومت نمائید و المخلصون فی خطر عظیم را فراموش نمائید. دو سال پیش مناجاتی به دهج ارسال گشت. حال ملاحظه نمائید، هذا ما هو المذكور فی ذلك الرّق المنشور. ع ع